

Judit Férje És Barátja

A férjemmel együtt jártunk egyetemre. Egyidősek vagyunk, 1934-ben született ő is. S. Cs-nek hívják. Schilling volt. Celldömölki sváb család. A papa kisnyilas volt, aztán párttag lett, ez így szokott lenni. Cs. négy évig járt Kőszegen a bencésekhez, és amikor államosították az iskolát, négy évet Celldömölkön gimnáziumba.

Az albérleti szobánknak a következő volt a berendezése. Volt benne sodrony négy lábon, amin volt egy matrac. Cs.-nek volt egy paplana, párnája, anyukámtól később kaptam huzatokat. Amikor terhes lettem, anyukám azt akarta, hogy költözzünk oda. Azt mondta Cs., hogy ő odajön, ha leválasztják a lakást. Mondta anyukám, hogy ő ezt egyedül nem tudja végigcsinálni, valaki legyen ott.

A főbérlet néni tüdőbajos volt, mi rettegtünk, hogy megfertőződik a gyerek. Poloskás volt a lakás, hiába védekeztünk, mindenhova bemásztak. Cs. nagyon nyomott volt ettől, és akkor az Ortutaynak szerkesztette egy könyvét. Elmesélte neki ezt a kétségbeejtő helyzetet. Azt mondja, ó, majd én segítek rajtatok. A VIII. kerületi élet, de mégis a saját lakásunk volt. 1970-ig laktunk ott. Cs. el volt foglalva, éjszaka járt haza. Hazajött, a gyerek aludt, nem is tudom, hogy tudta-e, hogy van apja. Abszolút egyedül neveltem föl. Mikor elköltöztünk a szükséglakásba, Cs. otthon dolgozott, de idegesítette a gyerek. Úgyhogy én a gyereket mindig elvittem. Budapest összes múzeumait végigjártuk.[.]